

ת"ד 5037/12/14 - מדינת ישראל נגד משה בר דוד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 5037-12-14 מדינת ישראל נ' בר דוד
תיק חיצוני: 000441047/2014

בפני	כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	משה בר דוד

החלטה

אקדים אחרית לראשית ואומר כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה כשברמזור אור אדום, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש, בניגוד לסעיפים 62(2) ו- 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א, ובניגוד לתקנות 22(א) ו- 21(ב)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 4.10.14 שעה 23:00 לערך נהג הנאשם באופנוע סוזוקי מ.ר. 9210275 (להלן: "האופנוע") ברחוב שלום עליכם בנתניה מכיוון מזרח למערב לכיוון הצומת עם הירידה לכביש 2. הצומת הנ"ל מרומזר ואותה שעה פעלה מערכת הרמזורים כתקנה.

אותה שעה נהג מוחמד סורה ברכב פרטי מסוג מזדה מ.ר. 9481229 (להלן: "הנהג המעורב" או "הרכב המעורב") ברח' שלום עליכם ממערב למזרח ממול לכיוון נסיעת הנאשם והחל פונה שמאלה בצומת בחסות אור ירוק, שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. הנאשם לא ציית לאור האדום, שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, חצה את קו העצירה נכנס לצומת, המשיך בנסיעה ישר ופגע ברכב המעורב (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב. הנאשם נחבל בגופו חבלות של ממש וכן נחבלו נהג הרכב המעורב ושלוש בנותיו.

3. בהקראה טען הנאשם, כי הוא מודה באמור בכתב האישום בנוגע למועד התאונה, נהיגתו באופנוע וכיוון נסיעתו וכי כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב ונחבלו בגופם הנאשם, נהג הרכב המעורב והנוסעים ברכבו, אולם כפר בעובדה, כי לא ציית לרמזור אדום בכיוון נסיעתו ונכנס לצומת וכפר בכך שבעת התאונה פעלה מערכת הרמזורים בצומת כסדרה.

4. מטעם התביעה העידו:

א. שמעון מדקר- (עת/1) בוחן תנועה, שערך והגיש את המסמכים הבאים: דו"ח ראשוני ממקום התאונה (ת/1), שרטוט (סקיצה)(ת/2). תרשים (ת/3), דו"ח תצלומים (ת/4), דיסק (ת/5), הודעת נהג תחת

עמוד 1

אזהרה (ת/6), תוכנית רמזורים (ת/7), סיכום פציעה זמני של הנאשם (ת/8), דו"ח בוחן (ת/9).

ב. סורה מוחמד - (עת/2) הנהג המעורב.

ג. מוחמד ואוויה - (עת/3) עד ראייה - הוגשה הודעתו במשטרה (נ/1).

ד. אחמד קשקוש - (עת/4) .

מטעם ההגנה העידו :

א. הנאשם - (עה/1).

ב. ניר קוסטיקה - בוחן תנועה מומחה ערך והגיש את חוות הדעת (נ/2).

5. השאלה השנויה במחלוקת בתיק הנדון הייתה, האם הנאשם לא ציית לאור האדום, שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו ונכנס לצומת, כטענת המאשימה, או שמא הרכב המעורב הוא שלא ציית לאור האדום, כטענת הנאשם.

אין חולק, כי אין ירוק משותף לשני כיווני הנסיעה.

6. פרשת התביעה

התביעה הגישה בהסכמת ההגנה את דו"ח הפעולה, שערך השוטר **כחלון שמשון**, שהגיע למקום התאונה בשעה 23:10, היינו כעשר דקות לאחר התרחשותה. כפי שעולה מדו"ח הפעולה, השוטר מצא את הרכב המעורב, כשחלקו השמאלי על מדרכה לכיוון הירידה לכביש 2 צפון עם פגיעה בדופן ימין מקדימה, ואת האופנוע במרחק של כ-1.5 מ' ממנו על המדרכה, כשחלקו שרוף. הנאשם פונה במצב קשה לבית חולים בלינסון ואילו הנהג המעורב יחד עם 2 בנותיו, שהיו עמו ברכב פונו במצב קל. מהדו"ח עולה כי ברמזור הרחוק בצומת, המורה על פנייה שמאלה בכיוון נסיעתו של הנהג המעורב, האור האדום לא פעל.

ההגנה ויתרה על חקירתו.

עדות זו לא נותנת פתרון לשאלה השנויה במחלוקת, הן משום שהגיע לאחר התאונה ולא היה עד לקרות התאונה והן משום שאינו מסייע לאף גירסה.

בוחן התנועה **שמעון מדקר (עת/1)**, העיד מטעם התביעה. הוא הגיש דו"ח ראשוני (ת/1) בו פרט את פעולותיו בזירה. לדבריו, כפי שציין בסקיצה (ת/2) ובתרישים (ת/3), התאונה התרחשה באמצע הצומת, כשהאופנוע הגיע ממזרח בנסיעה ישר לכיוון מערב ואילו הרכב המעורב הגיע ממערב ופנה שמאלה לירידה לכביש 2 לצפון. בת/1 מתוארים הנזקים בכלי הרכב המעורבים, כשהעד ציין בעדותו, כי לאופנוע נגרם נזק כבד מאד. חלקו הקדמי של האופנוע נמצא זרוק על המדרכה כשהוא שרוף. בת/2 צוין גם, כי לרכב המעורב נגרם נזק בחזית צד ימין מפגיעת האופנוע ונזק בפגוש קדמי שמאלי מהפגיעה בעמוד.

העד נחקר על העדות שגבה מהנאשם בבית החולים (ת/6) והעיד, כי בעת גביית העדות ב- 28.10.14, עדיין שהה הנאשם בבית החולים עקב פציעותיו הקשות ואמר כי אינו זוכר דבר מהתאונה. העד הגיש תעודת שחרור של הנאשם מבי"ח בלינסון (ת/8).

העד הגיש גם תוכנית רמזורים (ת/7) לפיה, לא היו לאופנוע ולרכב המעורב מופע ירוק משותף בעת התאונה. הרמזורים בצומת פעלו לפי תוכנית מס' 1 שהינה תוכנית למוצ"אש וחג. בכיוון נסיעתו של הנאשם (שהוא גם כיוון נסיעת עת/3), היה מופע 1 ובכיוון נסיעתו של הנהג המעורב פעל מופע 4, כשאורך מחזור המופעים הינו 80 שניות. העד העיד, כי ביום התאונה האור האדום ברמזור הרחוק בכיוון הפניה ממערב לכביש 2 צפון לא דלק, אלא פעלו רק האורות הצהוב והירוק. ברמזור הקרוב לצומת האור האדום דלק כסדרו. לכן לדעתו, אין כל השפעה לעובדה, שברמזור הרחוק האור האדום לא דלק. העד גם ציין, שאילו האור האדום בשני הרמזורים היה שרוף, אזי היתה יכולה להיווצר בעיה.

העד הגיש גם דו"ח בוחן (ת/9), בו קבע, כי "אופנוע שנסע מכיוון מזרח למערב, נכנס לצומת, ופגע עם חזית האופנוע בדופן צד ימין קדמי של מזדה שנסעה מכיוון מערב ופנתה לכיוון צפון, כתוצאה מההתנגשות האופנוע המשיך תנועתו ונעצר בנתיבים לכיוון צפון ועלה באש, רכב המזדה המשיך תנועתו תוך סטייה ימינה עלה על המדרכה והתנגש עם חזית צד שמאל בעמוד ברמזור".

בחקירתו הנגדית שב וציין העד, כי לפי תוכנית הרמזורים שפעלה בעת האירוע, אין ירוק משותף וכי הוא קבע את ממצאיו עפ"י עדויות של עדים ממקום התאונה (עמ' 8 ש' 3-6).

העד הודה, כי אכן האור האדום ברמזור הרחוק המורה על פניה שמאלה ממערב, היינו כיוון נסיעתו של הנהג המעורב, לא פעל וכי בזמן שאמור לדלוק אור אדום, אם הנורה שרופה והאור האדום לא דולק, כל הרמזור חשוך. אך טען, כי הרמזור הקרוב בכיוון נסיעתו של הנהג המעורב פעל כסדרו ועוד אמר: "בשביל זה יש שני רמזורים קרוב ורחוק" (פרו' 15.10 עמ' 8 ש' 17).

באשר לתוכנית הרמזורים הוסיף העד, כי למופעים 1 ו-3 יש ירוק משותף. היינו לתנועה שבאה ממזרח למערב ולתנועה שבאה ממערב למזרח יש אור ירוק משותף.

ב"כ הנאשם עימת את העד עם עדותו של סורה מוחמד, הנהג המעורב, מיום 5.10.14 שאמר, כי משהתקרב לצומת היה אור צהוב ברמזור בכיוון נסיעתו, הוא האט וכאשר הגיע לצומת, הרמזור התחלף לירוק. הוא המשיך בנסיעה. כמו כן למיטב זכרונו הוא היחיד שפנה שמאלה.

העד הודה, כי הרמזור שמאלה מתחלף לירוק על פי דרישה, דהיינו, רכב צריך לעמוד בצומת עצמה, כדי שהרמזור יתחלף לירוק, אך הוסיף, כי לא תמיד הרמזור עובד כך אלא תלוי באיזו שניה במחזור המופע מגיע הרכב. לדבריו, הדרישה היא בשנייה 45 ויכול להיות שהרכב הגיע בשנייה 44. לטענת הסנגור, כי גירסת הנהג המעורב לא עולה בקנה אחד עם תוכנית הרמזורים ושהוא צריך היה להגיע לצומת, לעצור ורק אז הרמזור מתחלף לירוק, הודה העד, כי לא בדק סוגיה זו כיוון שאינה רלוונטית לתאונה והסתמך יותר בממצאיו על עד ראייה בזירה שטען, כי האופנוע הגיע בנסיעה רצופה ונכנס לצומת (פרו' מיום 15.10.16 עמ' 9 ש' 11-12).

לשאלת הסנגור האם הנהג המעורב לא יכול היה להתבלבל כשראה בכיוון נסיעתו רמזור ירוק לנהגים הממשיכים ישר ואילו הרמזור הרחוק המצביע על הפנייה שמאלה חשוך לגמרי כיוון שהאור האדום שרוף וחשב שגם לו יש ירוק, ענה העד כי לא יכול להיות שהתבלבל.

לשאלת בית המשפט בסוגיה זו הצביע העד על ת/4 וטען כי הרמזור הקרוב נראה בברור. העד הודה, כי בדו"ח הסופי לא התייחס לסוגית האור האדום השרוף ולסוגיית הדרישה, אלא רק בדו"ח הראשוני, שם התייחס לסוגיית האור האדום.

הסנגור הפנה את העד לעמוד 4 בתוכנית הרמזורים (ת/7) שם צוין, כי בתוכנית 1, שפעלה בעת התאונה, מופע 1 (המופע בכיוון נסיעת הנאשם) קשור לגל ירוק. העד אישר, כי אכן יש גל ירוק אך טען, כי הגל הירוק של תוכנית הרמזורים מתייחס לרמפה המערבית (צומת התאונה) ולרמפה המערבית של גשר השלום ולא לצומת שלפני צומת התאונה, אך הודה, שלא בדק אם גם בצומת הקודם יש גל ירוק, בנימוק, כי זה לא רלוונטי לתאונה דן.

העד גם ציין בעדותו, כי לפי נקודת האימפקט, סביר להניח, שהנאשם נסע בנתיב האמצעי בעת כניסתו לצומת. אך הוא לא שלל את ההנחה, כי נסע בנתיב הימני לכיוון הצומת. העד שלל את גרסתה של גב' ג'ומן נסורה, אחת הנוסעות ברכב המעורב, לפיה הנאשם הגיע על אופנוע מהנתיב השמאלי ביותר. העד הודה, כי לא שאל את עדי הראייה באיזה נתיב עמד רכבם וכי הוא מאמין לגירסתם של עדי הראייה שהיו ברכב בכיוון נסיעתו של הנאשם, לפיה דלק אור אדום בכיוון נסיעתם.

ע/ת2 סורה מוחמד, הנהג המעורב העיד, כי נסע מכיוון דורה בכביש השלום לכיוון כפר נטר ופנה שמאלה לכביש המהיר חיפה-ת"א כשהאור ברמזור היה ירוק. לפתע פגע בו הנאשם בחלק הקדמי הימני במנוע, עף מעל לרכבו ועלה באש. הוא עצמו ו-3 בנותיו שהיו ברכב נחבלו קלות נלקחו לביה"ח ושוחררו למחרת.

בחקירתו הנגדית העיד, כי משהגיע לרמזור המורה על פניה שמאלה, התחלף הרמזור מצהוב

לירוק עוד לפני שהגיע לקו העצירה והוא המשיך בנסיעה. לדבריו לא עצר עצירה מוחלטת אלא האט ומשורה, שהרמזור מתחלף מצהוב לירוק, פנה. העד עמד על כך, שלא דלק אור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו בעת פנייתו שמאלה. הוא גם הודה בעדותו, כי לא היה רכב לפניו, וציין כי אין לו שום היכרות קודמת עם יתר עדי התביעה.

ע/ת3 מוחמד וואוויה, העיד, כי עמד עם רכבו לפני הצומת ברמזור אדום בנתיב הימני בכיוון נסיעת הנאשם. הוא שמע אופנוע מגיע מאחור, הבחין כי האופנוע עקף אותו מהנתיב האמצעי, נכנס לצומת כשהאור בכיוון נסיעתו אדום ופגע ברכב מזדה שבו נסעו 3-4 נוסעים. לדבריו, אין לו הכרות מוקדמת עם הנהג המעורב וכי חברו, אחמד קשקוש, היה עמו ברכב בעת האירוע.

בחקירתו הנגדית העיד, כי הוא זוכר היטב את התאונה וכי בעת שהגיע לצומת מכיוון אזור התעשייה הישן לחדש כבר דלק אור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו. הוא המתין כדקה או שתיים להתחלפות הרמזור. לדבריו שמע רעש של אופנוע מאחורה הסתכל במראה וראה את הנאשם מגיח מאחוריו על אופנוע.

העד אישר את האמור בהודעתו, בה אמר, כי בעודו עומד ברמזור ראה רכב מזדה פונה ברמזור מנתיב לכיוון צפון וסיפר, כי משהתרחשה התאונה נכנס לצומת באור אדום וחסם את הכביש על מנת לעזור לנאשם. לשאלת הסנגור, באיזה נתיב עמד, ענה העד, כי עמד בנתיב הימני ולא האמצעי, כפי שרשם עת/1. לדבריו, עת/1 לא שאל אותו כלל, באיזה נתיב עמד אלא שאל מאיפה הגיע וכי ציין בפני בעת/1, כי כשהגיע לצומת האור ברמזור היה אדום.

לשאלת הסנגור איך ייתכן כי האור ברמזור בכיוון נסיעתו דלק דקות ארוכות, כשתי דקות עובר תאונה ואף אחרי התאונה, ענה העד כי יכול להיות שלא דייק בזמנים.

בחקירה חוזרת, חזר העד על גרסתו כי הוא היה הנהג ברכב וכי עמד בנתיב הימני.

עת/4- אחד קשקוש נסע ברכבו של עת/3 בעת קורות התאונה. העד אישר את האמור בהודעתו במשטרה מיום האירוע והעיד, כי בעת שעמדו ברמזור, עקב אור אדום שדלק בכיוון נסיעתם, שמע רעש של אופנוע ולפתע התאונה התרחשה. לדבריו שיחק בנייד ולא הסתכל על הכביש אך משהתרחשה התאונה הרים את עיניו והסתכל. העד העיד כי רכבם עמד בנתיב האמצעי אך אינו זוכר היטב סוגיה זו כיוון שהתאונה התרחשה לפני 4 שנים ואינו זוכר מאיזה צד הגיע הנאשם. העד לא זכר אם היו לצידם עוד רכבים, כיוון שלא הסתכל מסביב והעיד, כי למיטב זכרונו היו ברכב המזדה כ 3-4 נוסעים. עוד ציין העד כי התנועה היתה חלשה אחרי יום כיפור וכי בקורות התאונה חשו הוא וחברו להגיש עזרה.

בחקירתו הנגדית הודה העד, כי לא הסתכל על הרמזור בעת ששמע את האופנוע מגיע, כיוון שהסתכל בטלפון הנייד ולא ראה אם הרמזור התחלף מאדום לירוק. העד גם לא זכר אם הרמזור היה אדום עת הגיעם לצומת ולא זכר מה היה האור ברמזור עת נכנסו לצומת על מנת להגיש עזרה לנפגעים.

7. פרשת ההגנה

הנאשם סיפר בעדותו, כי אינו זוכר דבר מיום התאונה אך זוכר את הדרך הקבועה שעשה לעבודה וכי הוא נוהג בצורה אחראית. לטענתו מעולם לא עבר באור אדום, אפילו לא בטעות והתאונה הזו הפתיעה אותו. הוא עבר בירוק "מלא" והעדויות של הנהג המעורב ועדי הראייה אינו נכונות. לדבריו נפגע קשה מאד בתאונה וסובל עד היום מתוצאותיה.

בחקירתו הנגדית, טען הנאשם, כי בעת העדות שמסר לעת/1 בבית החולים, מצבו הגופני לא היה תקין וכי הוא אינו זוכר דבר מיום התאונה רק את הרגשתו המופתעת משקרתה התאונה וכי את כל המידע קיבל מדוחות של התאונה, סרטון ושיחות עם הפרמדיק שהגיע למקום התאונה. משביקש התובע את התייחסותו של הנאשם לעדויות עת/3 ועת/4, שהעידו, כי ראו אותו עובר באור אדום ענה הנאשם, כי האופנוע שלו היה מאד רועש וכשהיה מגיע לצומת כל תשומת הלב של משתמשי הדרך הייתה נתונה לאופנוע.

עה/2 ניר קוסטיקה, לשעבר קצין בוחנים ראשי של מחוז מרכז במשטרה, הגיש חוות דעת מומחה מטעם ההגנה - נ/2.

בחוות דעתו, קבע העד בין היתר, כלהלן:

- תוכנית הרמזורים שהוגשה נכונה ל-11/02 בעוד היא עטדכנה ב-2008 אך אין לכך כ להתייחסות ע"י הבוחן. כמו כן הוא לא השווה את פעילות הרמזורים במקום התאונה לתוכנית הרמזורים ולכן קיים חשש כי התוכנית שהוגשה אינה מתאימה למצב האמיתי לש פעולת הרמזורים בשעת התאונה.
- בכיוון נסיעת הרכב המעורב קיים גלאי דרישה אשר רק אם מזהה רכב שממתין בצומת לאור ירוק הוא משדר הוראה למערכת הרמזורים להוסיף מופע ירוק באותו כיוון נסיעה. נקודת ההחלטה של הגלאי הוא שניה 45 ובמידה וזיהה רכב, יתקבל אור ירוק בחלוף 10 ש".
- גירסת המעורב היא כי הוא היה הרכב היחיד שפנה שמאלה, (וכך גם אמרה בהודעתה במשטרה בתו שנסעה עמו ברכב ג'ומאנה סורה- ת/13).

לאור העובדה שבכיוון נסיעת הרכב הפרטי מוצב גלאי דרישה ולאור זאת שעל הנתיב לא עמד קודם לכן רכב אשר יכול היה להגיש דרישה לגלאי, הרי שרכב המעורב עבר ברצף מעל הגלאי מבלי שהגלאי יכול

עמוד 5

היה לזהות אותו ולהגיש דרישה לרמזור. מתן אור ירוק, לכן ניתן לקבוע כי נהג הרכב הפרטי נכנס לצומת באור אדום.

• האור האדום ברמזור המרוחק בכיוון נסיעת המעורב לא פעל ולכן תקלה ברמזור של נהג הרכב הפרטי הייתה יכול לגרום למצב בו הנהג התבלבל ובמקום לראות את האור ברמזור שלו לפנייה שמאלה, ראה את האור ברמזור לנסיעה ישרה.

העובדה שנהג הרכב הפרטי מציין כי ראה אור צהוב ברמזור, מעידה על כך שמצב הרמזור (האור הצהוב) היה, בשלב המעבר מאור ירוק לאור אדום ולא להיפך.

• העובדה שנורת האור האדום ברמזור המרוחק הייתה שרופה ובהתייחס לכך שמקו העצירה שלפני הצומת, לא ניתן לראות את הרמזור בקרוב, הרי שיש אפשרות סבירה שעת/2 ראה את הרמזור לנסיעה ישר ובטעות חשב שמדובר ברמזור לפנייה שמאלה.

• גרסת עדי הראייה, על אף שמדובר בעדים אובייקטיביים, אינה מתיישבת עם מקום האימפקט בצומת ואינה עולה בקנה אחד עם תוכנית הרמזורים.

בעדותו בבית"ש, הסביר העד, כי טעות עשה עת/1, עת נתן משקל רב לעדותם של עדי הראייה והסתמך על עדותם ולא על תוכנית הרמזורים וכי ממצאיו עולה, כי עדותם של עדי הראייה אינן עולות בקנה אחד עם תוכנית הרמזורים עד כדי סתירה ממשית. לדברי העד, לעיתים טועים עדי הראייה בעדותם לא בכוונה תחילה ויש לבדוק בזהירות רבה עדויות של מעורבים האם הן מתיישבות עם הממצאים שבשטח.

בחקירתו הנגדית טען העד, כי תוכנית הרמזורים אותה הגיש בוחן התנועה אינה תואמת לתוכנית הרמזורים שפעלה בעת התאונה. לדבריו, התוכנית - "זמן מחזור בשניות" (עמ' 1 בת/7 (1) נעשתה בתאריך 14.6.2004 ומתייחסת לתוכנית שיא בוקר, היינו לשיא בתנועה התוכנית העמוסה ביותר בשעות הבוקר ולא לתנועה במוצאי שבת או מוצאי יום כיפור.

העד הוסיף כי לתוכנית הרמזורים מצורף דף "לוחות זמנים להפעלה" (עמ' 2 בת/7) שמתייחס לתוכנית קודמת משנת 2002 ולא לתוכנית העדכנית ששונתה ביום 13.1.2008 - תוכנית המופעלת באמצעות גל ירוק, וציין כי בכל תוכנית שהיא אין מחלוקת שאין ירוק משותף לרכבים חוצים.

עוד ציין העד, כי בפנייה שמאלה יש גלאי והאור ברמזור מתחלף לירוק רק לפי דרישה וכל עוד הגלאי לא מזהה רכב עומד בפנייה שמאלה ימשיך לדלוק אור אדום ברמזור. העד שלל אפשרות שהעלתה התביעה, כי לאחר כמה מופעים הגלאי מפעיל ירוק שמאלה גם כשאין דרישה והסביר, כי זה לא אפשרי מבחינת תוכנית הרמזורים.

בחוות הדעתו, מתאר העד את סדר המופעים ברמזור כשאור אדום מתחלף לאור אדום וצהוב יחד ואז מתחלף לירוק. לגבי עדותו של הנהג המעורב שראה אור צהוב ואח"כ אור ירוק אמר העד כי צודק עת/2 בעדותו רק לגבי הרמזור המרוחק בצומת שם הנורה האדומה הייתה שרופה ולכן נצפה רק אור צהוב שמתחלף לירוק אך עת/2 העיד גם, שראה את שני הרמזורים בצומת ואם כך צריך היה לראות את הרמזור הקרוב יותר, שהיה תקין ובו צריך היה לראות אור אדום וצהוב יחד שמתחלפים לאור ירוק. אם עת/2 ראה רק אור צהוב, הרי שמופע של אור צהוב מגיע **אחרי** מופע של אור ירוק. לדבריו, בשום מקום לא טען עת/2, כי ראה אור אדום בצומת. עוד הסביר העד, כי גרסת עת/2, לפיה הגיע לרמזור בנסיעה רצופה וכשהיה קרוב לצומת התחלף האור ברמזור לצהוב ואז הוא פנה באור ירוק, אינה מתיישבת עם תוכנית הרמזורים, כיוון שלא היה רכב לפניו שיגיש דרישה

לאור ירוק. לדבריו, הדרישה מתרחשת אך ורק אם לפחות 10 שניות לפני כן **עמד** רכב במקום ולפי עדות עת/2, לא היה במקום רכב לפניו ולפי עדותו הוא כבר הגיע אחרי נקודת ההחלטה של הגלאי.

עוד ציין העד בעדותו, כי תוכנית רמזורים הינה ממצא פורנזי עובדתי וכפי שעולה מעדותו של עת/1 תוכנית הרמזורים והגלאי תקינים ולכן לאלה צריך לייחס יותר משקל מעדות עדי ראיה בשטח. העד ציין עוד, כי אין שום אישוש לטענתם של עדי הראייה שהגיעו אכן ממזרח למערב ועמדו בצומת וגם לא מצוין בדו"ח הפעולה של השוטר שראה את רכבם של העדים במקום. לדבריו הנהג המעורב העיד כי הם הגיעו מהצומת השנייה ולמיטב הבנתו זו אכן הצומת השנייה הקרובה לצומת התאונה. העד הוסיף והעיד, כי עת/1 הגיע לזירת התאונה, כשחקירת עדי הראייה הייתה בעיצומה והיה עליו לחקור בעצמו את עדי הראייה ולא להסתמך רק על עדותם שניתנה בפני השוטר.

8. הדין

מחומר העדויות, כפי שנראה להלן, לא ניתן להכריע בשאלה, מה היה מצב הרמזורים עובר לאירוע האימפקט. אמנם לגירסת התביעה יש תמיכה בעדותו של נהג הרכב המעורב עת/2, שהעיד, שכאשר התקרב לצומת, האור היה צהוב והפך לירוק והואיל ולא יכול להיות אור ירוק משותף לשני כיווני הנסיעה משתמע מעדותו, שהנאשם עבר באור אדום.

כמו כן, תמכה עדותו של עת/3, שהעיד, שרכבו עמד והיה בעצירה לפני הכניסה לצומת במשך 2 דקות בשל האור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתם והבחין בנאשם חולף לידו ונכנס לצומת בעוד האור אדום דולק.

אולם, בשתי ראיות מסייעות אלו קיימת פירכה. לעדותו של הנהג המעורב עת/2 עומדת מנגד תוכנית הרמזורים הכוללת גלאי המוצב בצומת בכיוון נסיעתו. גלאי זה משנה את פעולת הרמזור לכיוון נסיעתו רק כשהוא מרגיש ברכב העוצר בצומת וממתין לאור ירוק.

במקרה דנן, עד זה סיפר, כי ראה אור צהוב ברמזור מתחלף לירוק מבלי שנעצר כלל, תוך כדי נסיעתו הרצופה. כאמור, הגלאי גורם להתחלפות האור ברמזור לירוק רק לאחר דרישה, במצב בו רכב עומד בצומת ולכן התוצאה היא כי העד לא יכול היה להפעיל את הגלאי ולגרום לחילופי האור לירוק. ויש לציין, כי גם אילו היה מפעיל את הגלאי היה האור מתחלף לצהוב ורק לאחר מכן לירוק ואילו העד סיפר, שאת האור הצהוב ראה עוד במהלך נסיעתו.

לכך יש להוסיף, כי התחלפות האורות אינה מיידית אלא כעבור מס' שניות, עפ"י מחזור מופעי הרמזור ולכן לא יתכן, כי תוך כדי נסיעתו הרצופה התחלף האור בכיוון נסיעתו לירוק.

זאת ועוד; גם אילו היה מפעיל את הגלאי, כאשר הרכב עוצר, היה נדלק האור הצהוב ולא הירוק.

גם עדותו של עת/3 מעוררת ספק בדיוקה. ראשית, העד העיד כי המתין כ-2 דקות בצומת עד שיתחלף האור ברמזור וכשהגיע הנאשם עדיין היה האור אדום. מעדות הבוחן ועה/2 עולה, כי זמן ההמתנה לחילופי האור ברמזור בכיוון נסיעתם של העד ושל הנאשם הוא 45 שניות.

עת/4, אף הוא לא יכול לסייע להכרעה בשאלה למי מהמעורבים בתאונה דלק אור אדום בכיוון נסיעתו כי הוא

שיחק בטלפון הנייד ולא ראה מה התרחש סביבו.

הנאשם לא תרם להכרעה בשאלה למי מבין המעורבים דלק אור אדום ברמזור עקב פציעתו הקשה ואיבוד זכרונו כתוצאה מהתאונה.

עפ"י עה/2, גירסת עת/2 אינה אפשרית מבחינה עובדתית כפי שפורט לעיל בעניין הגלאי.

9. לאור הראיות והתהיות שפורטו לעיל, אינני יכולה להגיע למסקנה חד משמעית מעל לספק סביר מיהו גורם התאונה ולמי היתה זכות הדרך לאור מצב הרמזורים בעת התאונה.

אשר על כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ח, 14 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.